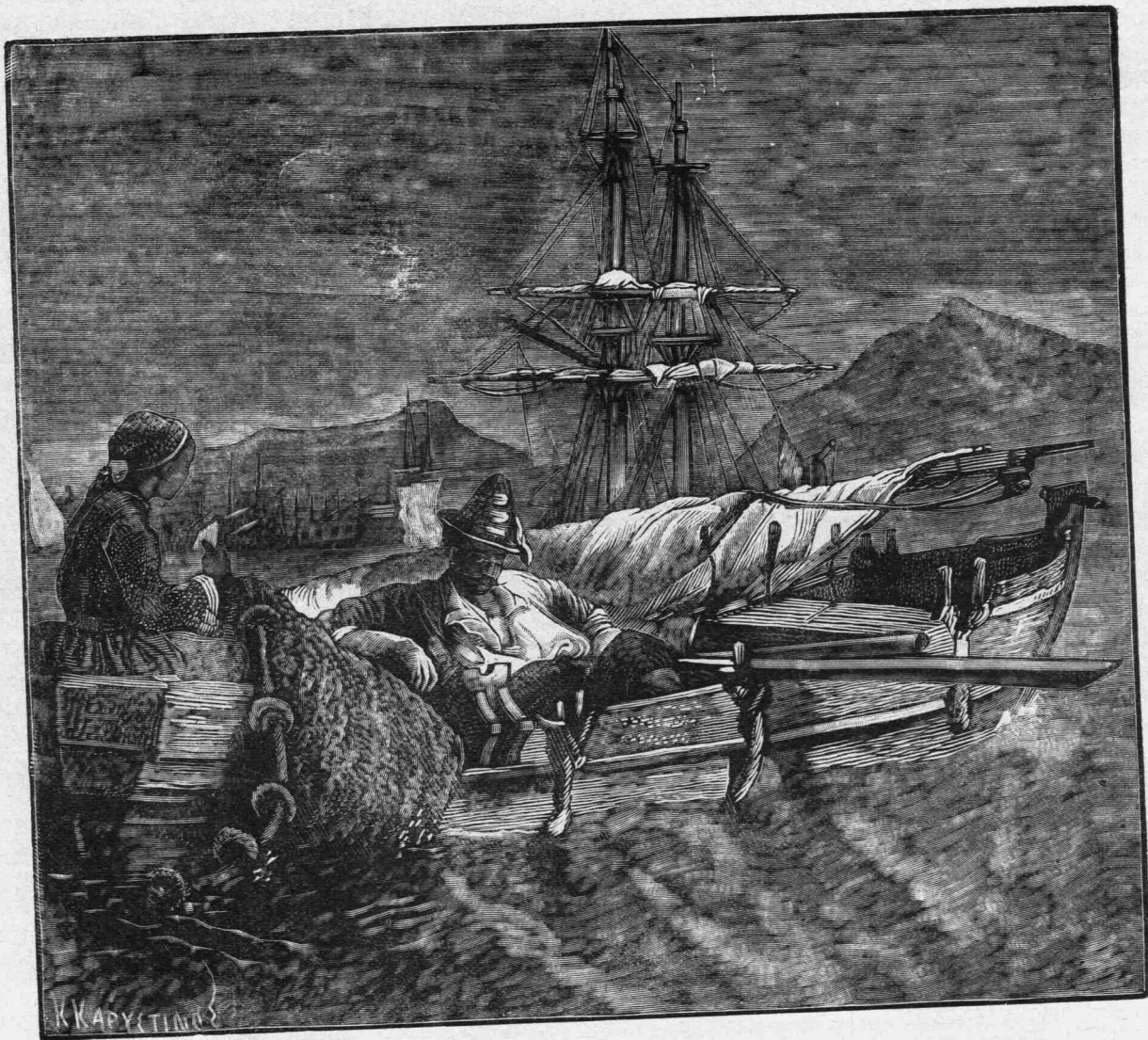

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ
Ο ΛΗΣΤΗΣ

Το παιδίον ήσχολείτο πρὸς ἐπισκευὴν τῶν δικτύων του. (Σελ. 90).

Α'

Συμβαίνει εἰς τὰς πόλεις ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ τύχη συνεργεῖ εἰς τὴν ἕδρυσιν ἢ τὴν γένεσίν των, καὶ ἡ τοπογραφικὴ θέσις ἐφ' ἧς ἐγείρονται αἱ μὲν, ἢ κοινωνικὴ θέσις ἐν ἧ γεννῶνται αἱ ἄλλαι, ἐπιδρῶσι καλῶς ἢ κακῶς ἐφ' ὅλης τῆς ὑπάρξεώς των.

Ἴδου διατὶ συλλαμβάνομεν συμπάθειαν ἢ ἀποστροφὴν, ἀγάπην ἢ μῖσος πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν ἢ πρὸς ἐκείνην, ὡς δι' αὐτὸ ἢ δι' ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον.

Ἴδου ὁ λόγος δι' ὃν προσδίδομεν εἰς λίθους ἀψύχους ἐπιθετὰ εἰς ἀνθρώπινα μόνον ὄντα ἀρμόζοντα, λέγοντες Μεσσήνη ἢ εὐγενής, Συρακούσαι αἱ πισταί, Πάνορμος ἢ εὐδαίμων.

Τῶντι, ἐὰν ὑπῆρξε πόλις προνομίουχος ὑπὸ τῆς τύχης προικισθεῖσα, εἶνε ἡ Πάνορμος.

Ἐγειρομένη ὑπὸ οὐρανὸν ἀνέφελον, ἐπὶ γονίμου ἐδάφους, ἐν μέσῳ τερπνῶν ἐξοχῶν, ἀνοίγουσα τὸν λιμένα της εἰς θάλασσαν γλαυκὴν προασιζομένην πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ λόφου τῆς Ἁγίας Ροζαλίας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Νεφεράνου, πλαισιουμένη πανταχόθεν ὑπὸ ἀλύσειας ὀρέων περιζωννύουσης τὸ εὐρὺ πεδίον ἐφ' οὗ εἶνε ἐκτισμένη, οὐδέποτε ὀδαλίση βυζαντινὴ ἢ αἰγυπτία σουλτὰνα κατωπτρίσθη πλέον ἐκλελυμένη, ἐκ ραθυμίας καὶ ἡδονῆς, εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Κυρηναικοῦ ἢ τοῦ Βοσπόρου, ὡς αὕτη, τὸ πρόσωπον ἔχουσα ἐστραμμένον πρὸς τὴν μητέρα της, τὴν ἀρχαίαν κόρην τῆς Χαλδαίας.